

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 5. novembra 2014*

„Štátna pomoc — Pomoc na rozmiestnenie širokopásmových sietí nasledujúcej generácie v regióne Cornwall a Isles of Scilly — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ — Žaloba o neplatnosť — Neexistencia podstatného zásahu do konkurenčného postavenia — Aktívna legitímácia — Procesné práva dotknutých osôb — Čiastočná neprípustnosť — Neexistencia pochybností odôvodňujúcich začatie konania vo veci formálneho zisťovania“

Vo veci T-362/10,

Vtesse Networks Ltd, so sídlom v Hertforde (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: H. Mercer, QC,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Stromsky a L. Armati, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Poľská republika, v zastúpení: pôvodne M. Szpunar a B. Majczyna, neskôr B. Majczyna, splnomocnení zástupcovia,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruth, neskôr L. Seeboruth, J. Beeko a L. Christie, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci pôvodne K. Bacon, neskôr S. Lee, barristers,

a

British Telecommunications plc, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: pôvodne M. Nissen a J. Gutiérrez Gisbert, neskôr M. Nissen a G. van de Walle de Ghelcke a napokon G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, advokáti, a J. Holmes, barrister,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 3204 z 12. mája 2010, ktorým bola pomoc „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband“ poskytnutá z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj na podporu rozmiestnenia širokopásmových sietí budúcej generácie v regióne Cornwall a Isles of Scilly vyhlásená za zlučiteľnú s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ (štátna pomoc N 461/2009 – Spojené kráľovstvo),

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis, sudcovia O. Czúcz a A. Popescu (spravodajca),

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. júla 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa Vtesse Networks Ltd je telekomunikačným operátorom, ktorý poskytuje na používanie vysokokapacitné linky, najmä veľkým podnikom. Keďže žalobkyňa nevlastní vlastnú sieť vysokokapacitných liniek, tieto linky si prenajíma od iných telekomunikačných operátorov, pričom túto ponuku dopĺňa výstavbou pripájacích sietí na mieru.
- 2 Spoločnosť British Telecommunications plc (ďalej len „BT“), ktorá je historickým telekomunikačným operátorom v Spojenom kráľovstve, bola pred svojou privatizáciou verejnoprávnym podnikom známym pod menom British Telecom. Ponúka širokú škálu služieb v odvetví telekomunikácií vrátane prenájmu vysokokapacitných sietí.

Správne konanie

- 3 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska oznámilo svoj úmysel poskytnúť štátnu pomoc na podporu rozmiestnenia širokopásmových sietí nasledujúcej generácie, tzv. sietí NGA, v regióne Cornwall a Isles of Scilly (ďalej len „oznámené opatrenie“). Európska komisia zaznamenala oznámenie 29. júla 2009 a doplňujúce informácie orgánov Spojeného kráľovstva jej boli doručené 28. septembra 2009.
- 4 Dňa 21. októbra 2009 Komisia zaznamenala sťažnosť v súvislosti s oznámeným opatrením podanú žalobkyňou.
- 5 Zo spisu vyplýva, že
 - sťažnosť bola 23. októbra 2009 zaslaná orgánom Spojeného kráľovstva, ktoré predložili svoje pripomienky 23. novembra 2009,
 - doplňujúce informácie predložené žalobkyňou 9. novembra 2009 boli 19. novembra 2009 zaslané orgánom Spojeného kráľovstva, ktoré predložili svoje pripomienky 4. decembra 2009,
 - listom z 28. januára 2010 Komisia požiadala orgány Spojeného kráľovstva o objasnenia, pričom tieto orgány odpovedali listom z 3. marca 2010,
 - posledný dokument žalobkyne podaný 16. marca 2010 nebol odoslaný orgánom Spojeného kráľovstva, lebo Komisia sa domnievala, že znenie tohto dokumentu neobsahuje nijakú pripomienku, keďže informácie, o ktoré išlo, sa týkali inej sťažnosti podanej žalobkyňou.

Napadnuté rozhodnutie

- 6 Bez toho, aby bolo začaté konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, Komisia 12. mája 2010 prijala rozhodnutie K(2010) 3204 vyhlasujúce oznámené opatrenie za zlučiteľné s vnútorným trhom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 7 V napadnutom rozhodnutí je verejné obstarávanie vyhlásené na určenie operátora, ktorý získa verejné financovanie na rozmiestnenie siete NGA v regióne Cornwall a Isles of Scilly, opísané v odôvodneniach 23 až 25. Z uvedeného odôvodnenia 23 vyplýva, že štátna pomoc sa mala priznať na základe verejného obstarávania s využitím postupu súťažného dialógu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).
- 8 Z odôvodnenia 25 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v zmysle oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania uverejneného 17. marca 2009 mali záujemcovia vyplniť predkvalifikačný dotazník umožňujúci uskutočnenie úvodného hodnotenia podnikov záujemcov. Po preskúmaní tohto predkvalifikačného dotazníka boli piati predkladatelia vyzvaní na účasť na verejnom obstarávaní, dvaja boli vylúčení a jeden vzal späť svoju ponuku. Dňa 28. augusta 2009 bola výzva na predloženie konečnej ponuky zaslaná dvom účastníkom, ktorí sa ešte zúčastnili na súťažnom dialógu, t. j. BT a združeniu Babcock, ktorého členom bola žalobkyňa. Dňa 18. septembra 2009 združenie Babcock uviedlo, že nepredloží konečnú ponuku. Konečná ponuka BT bola podaná 16. októbra 2009. Formálne hodnotenie ponuky sa uskutočnilo v súlade s postupom a zvolenými objektívnymi kritériami a BT bola odporučená správnej rade stratégie projektu ako vybraný uchádzač.
- 9 Komisia následne vysvetlila jednotlivé body prednesené žalobkyňou v jej sťažnosti (odôvodnenia 38 až 43 napadnutého rozhodnutia) a obsah pripomienok predložených k tejto sťažnosti zo strany orgánov Spojeného kráľovstva (odôvodnenia 44 až 49 napadnutého rozhodnutia).
- 10 Po tom, čo sa Komisia uistila, že oznámené opatrenie skutočne zahŕňa prvky štátnej pomoci (odôvodnenia 50 až 57 napadnutého rozhodnutia), posúdila jeho zlučiteľnosť z vnútorným trhom na základe uplatnenia článku 107 ods. 3 bod c) ZFEÚ, ako sa vykladá v súlade s usmerneniami Spoločenstva pre uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci v súvislosti s rýchlym zavádzaním širokopásmových sietí (Ú. v. EÚ 2009 C 235, s. 7, ďalej len „usmernenia“). V súlade s usmerneniami Komisia preskúmala cieľ tohto opatrenia (odôvodnenia 60 až 63 napadnutého rozhodnutia), jeho povahu vzhľadom na tento cieľ a narušenie hospodárskej súťaže alebo dopad na výmenu, ktorý by mohlo spôsobiť (odôvodnenia 64 až 70 napadnutého rozhodnutia). Dospela k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené kritériá vymedzené v usmerneniach v súvislosti so širokopásmovými sieťami a že oznámené opatrenie je preto zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 bod c) ZFEÚ (odôvodnenia 71 a 72 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. augusta 2010 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 12 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 25. novembra 2010 v prípade BT a 13. decembra 2010 v prípade Poľskej republiky, ako aj Spojeného kráľovstva, tieto subjekty podali návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania na podporu návrhov Komisie.
- 13 Uzneseniami predsedu druhej komory Všeobecného súdu z 18. januára 2011 v prípade Poľskej republiky a Spojeného kráľovstva z 25. januára 2011 v prípade BT sa povolil vstup týchto subjektov do konania ako vedľajších účastníkov.

- 14 BT 29. marca 2011 a Poľská republika, ako aj Spojené kráľovstvo 31. marca 2011 podali svoje vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania.
- 15 Listom zo 6. júna 2011 žalobkyňa požiadala Všeobecný súd, aby stanovil novú lehotu na podanie repliky alebo aby v opačnom prípade prijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 ods. 4 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, aby jej umožnil podať takéto vyjadrenie. Všeobecný súd zamietol žiadosť o predĺženie lehoty na podanie repliky do 1. júla 2011. Pokiaľ ide o návrh na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, Všeobecný súd po vypočutí účastníkov k tomuto návrhu rozhodol, že mu netreba vyhovieť.
- 16 Dňa 8. júla 2011 žalobkyňa predložila pripomienky k vedľajšiemu účastníctvu BT, Poľskej republiky a Spojeného kráľovstva.
- 17 Po zmene zloženia komôr Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený do deviatej komory, v dôsledku čoho jej bola pridelená táto vec.
- 18 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd (deviata komora) na jednej strane vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na určité otázky, a na druhej strane vyzval Komisiu na predloženie viacerých dokumentov. Účastníci konania týmto výzvam vyhovelí.
- 19 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- určil, že žaloba je prípustná,
 - zrušil bod 72 napadnutého rozhodnutia,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 20 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako čiastočne neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 21 BT, ktorá v konaní podporuje Komisiu, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu z úradnej moci ako neprípustnú,
 - subsidiárne, zamietol žalobu ako čiastočne neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,
 - v každom prípade zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania vrátane tých, ktoré vznikli jej.
- 22 Poľská republika, ktorá v konaní podporuje Komisiu, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako bezpredmetnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 23 Spojené kráľovstvo, ktoré v konaní podporuje Komisiu, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 24 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na zjavne nesprávnom posúdení skutkového stavu, druhý na nesprávnom uplatnení alebo porušení článku 102 ZFEÚ a tretí na porušení práva na obhajobu.

O prípustnosti

- 25 V rámci žaloby, na základe ktorej sa začalo toto konanie, sú spochybnené jednak prípustnosť žaloby vzhľadom na požiadavky upravené v článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku a jednak aktívna legitímácia žalobkyne na konanie proti napadnutému rozhodnutiu.

O súlade žaloby s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku

- 26 Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe a na pojednávaní uviedla, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku by druhý žalobný dôvod mal byť vyhlásený za neprípustný. Žalobkyňa totiž podľa nej nespresnila rozsah svojej žaloby, pokiaľ ide o tento dôvod. Okrem toho údajne neboli jasne uvedené skutkové ani právne okolnosti, z ktorých žalobkyňa vychádzala.
- 27 BT tvrdí, že námietku neprípustnosti druhého žalobného dôvodu vznesenú Komisiou by mal Súdny dvor z úradnej moci rozšíriť na žalobu ako celok. Vo svojom vyjadrení k žalobe poznamenáva, že pokiaľ Komisia zodpovedala väčšinu otázok uvedených v žalobe, je to v značnej miere vďaka jej predchádzajúcej znalosti skutkových okolností prejednávanej veci zo správneho konania a „špekulatívnemu“ výkladu žalobných dôvodov uvedených žalobkyňou. Podľa názoru BT pritom platí, že Všeobecný súd by nebol schopný uskutočniť svoje súdne preskúmanie iba na základe okolností uvedených v žalobe.
- 28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom v zmysle článku 53 prvého odseku tohto štatútu a podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, musí každý návrh obsahovať predmet sporu a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený.
- 29 Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti sa na to, aby bola žaloba prípustná, vyžaduje, aby zo samotného jej textu aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá (uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20; rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. januára 1998, Dubois et Fils/Rada a Komisia, T-113/96, Zb. s. II-125, bod 29, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. júla 2005, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-294/04, Zb. s. II-2719, bod 23).
- 30 V prejednávanej veci nie je namieste vyhlásiť žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie, za neprípustnú z dôvodu, že nespĺňa požiadavky článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. Hoci je totiž pravda, že Komisia si v niektorých častiach vyjadrenia k žalobe musela pomôcť výkladom tvrdení žalobkyne, z ktorých niektoré žalobkyňa potvrdila vo svojich pripomienkach z 8. júla 2011, podrobná argumentácia predložená Komisiou a vedľajšími účastníkmi k dôvodnosti žaloby potvrdzuje, že žaloba, na základe ktorej sa začalo toto konanie, je dostatočne jasná a podrobná na to, aby umožnila účastníkom účinne si pripraviť svoju obranu.
- 31 V každom prípade v rozsahu, v akom sa výhrady týkajúce sa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku vzťahujú na prípustnosť jednotlivých žalobných dôvodov, Všeobecný súd prípadne preskúma uvedené výhrady v rámci posúdenia jednotlivých žalobných dôvodov.

O aktívnej legitimácii žalobkyne na konanie proti napadnutému rozhodnutiu

- 32 Komisia a Poľská republika v rámci písomnej časti konania nespochybnili prípustnosť žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie. Naproti tomu BT tvrdí, že prvý a druhý žalobný dôvod, ktoré smerujú proti dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, sú neprípustné, lebo nezodpovedajú požiadavkám judikatúry Súdneho dvora a v každom prípade sú nedôvodné. Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod týkajúci sa ochrany procesných práv žalobkyne, BT sa domnieva, že by sa mal rovnako vyhlásiť za neprípustný, keďže žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že je dotknutou osobou v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Pokiaľ ide o Spojené kráľovstvo, vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania vyjadrilo pochybnosti o prípustnosti iba prvého a druhého žalobného dôvodu, z rovnakých dôvodov ako uviedla BT.
- 33 Najskôr treba pripomenúť, že hoci podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na Všeobecný súd podľa článku 53 uvedeného štatútu, vedľajší účastníci konania nie sú oprávnení podávať návrhy v inom smere než návrhy predložené účastníkom konania, ktorého podporujú, pokiaľ ide o prekážky konania z dôvodu verejného záujmu, podľa článku 113 rokovacieho poriadku treba prípustnosť žaloby preskúmať z úradnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, body 21 až 24).
- 34 V tejto súvislosti treba v každom prípade poznamenať, že Komisia a Spojené kráľovstvo na pojednávaní uviedli, že súhlasia s názorom BT, pokiaľ ide o skutočnosť, že v súvislosti s prvým a druhým žalobným dôvodom žalobkyňa nespĺnila kritériá judikatúry Súdneho dvora, čo bolo zaznamenané v zápisnici.
- 35 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ „akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže... podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú“.
- 36 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že iné subjekty než osoba, ktorej je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, iba vtedy, keď sa ich týka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 14).
- 37 Je to tak najmä vtedy, ak je žalobcovo postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, Zb. s. I-10515, bod 30 a tam citovanú judikatúru). Prislúcha teda žalobcovi, aby presvedčivým spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré je rozhodnutie Komisie spôsobilé poškodiť jeho legitímne záujmy tým, že podstatne zasahuje do jeho postavenia na predmetnom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb. s. I-9947, bod 41 a tam citovanú judikatúru).
- 38 Pokiaľ ide o určenie, či došlo k podstatnému ovplyvneniu postavenia podniku na dotknutom trhu, z judikatúry vyplýva, že samotná okolnosť, že akt môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy existujúce na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže v nijakom prípade stačiť na to, aby mohol byť daný podnik považovaný za osobne dotknutý týmto aktom (pozri rozsudok British Aggregates/Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 47 a tam citovanú judikatúru; uznesenie Všeobecného súdu zo 4. mája 2012, UPS Europe a United Parcel Service Deutschland/Komisia, T-344/10, bod 47).

- 39 Podnik totiž nemôže odkazovať výlučne na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku, ktorý je príjemcom pomoci, ale musí okrem iného preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je určené rozhodnutie (pozri rozsudok *British Aggregates/Komisia*, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 48 a tam citovanú judikatúru; uznesenie *UPS Europe a United Parcel Service Deutschland/Komisia*, už citované v bode 38 vyššie, bod 48).
- 40 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že preukázanie podstatného narušenia konkurenčného postavenia na trhu sa nemôže obmedziť na prítomnosť určitých okolností svedčiacich o znížení jeho obchodnej alebo finančnej výkonnosti (pozri rozsudok *British Aggregates/Komisia*, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 53 a tam citovanú judikatúru; uznesenie *UPS Europe a United Parcel Service Deutschland/Komisia*, už citované v bode 38 vyššie, bod 49).
- 41 Následne, existencia podstatného zasiahnutia postavenia žalobcu na trhu nezávisí priamo od výšky spornej pomoci, ale od rozsahu narušenia uvedenej pozície, ktoré môže byť spôsobené touto pomocou. Takéto narušenie sa v prípade pomoci v podobnej výške môže líšiť v závislosti od kritérií, ako sú veľkosť dotknutého trhu, osobitná povaha pomoci, dĺžka obdobia, na ktorú bola poskytnutá, hlavná alebo vedľajšia povaha dotknutej činnosti žalobcu a jeho možnosti vyhnúť sa negatívnym dôsledkom pomoci (pozri v tomto zmysle uznesenie *UPS Europe a United Parcel Service Deutschland/Komisia*, už citované v bode 38 vyššie, bod 58).
- 42 Bez toho, aby bolo dotknuté to, čo je uvedené vyššie, totiž treba pripomenúť, že ak Komisia prijíma rozhodnutie podľa článku 4 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ktorým konštatuje, že pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, súčasne implicitne odmieta začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 2013, 3F/Komisia, C-646/11 P, bod 26). Dotknuté osoby, ktorými sú podľa článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999 osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, t. j. najmä podniky konkurujúce príjemcom tejto pomoci, a ktorým sú určené procesné záruky konania vo veci formálneho zisťovania, môžu dosiahnuť ich dodržanie len vtedy, ak majú možnosť napadnúť toto rozhodnutie pred súdom Európskej únie. Za týchto okolností sa žalobou možno domáhať iba dodržania procesných práv, ktoré vyplývajú z článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok *British Aggregates/Komisia*, už citovaný v bode 37 vyššie, bod 28).
- 43 Vzhľadom na všetky ustanovenia a judikatúru, uvedené v bodoch 35 až 42 vyššie, Všeobecný súd považuje za vhodné ešte pred otázkou, či konkurenčné postavenie žalobkyne bolo podstatne zasiahnuté oznámeným opatrením, v dôsledku čoho by získala aktívnu legitimáciu na napadnutie dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, preskúmať otázku, či je žalobkyňa dotknutou osobou v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, v dôsledku čoho by získala aktívnu legitimáciu na konanie o dodržanie svojich procesných práv.
- 44 V prvom rade pokiaľ ide o otázku, či žalobkyňa je dotknutou osobou v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, treba uviesť, že BT spochybňuje, že by sa mohla považovať za dotknutú osobu, z dôvodu, že nepredložila nijaký dôkaz v tomto zmysle.
- 45 Je nepochybne pravda, že v časti žaloby týkajúcej sa prípustnosti návrhu na základe článku 263 ZFEÚ žalobkyňa skutočne nepredložila dôkazy o svojom postavení dotknutej osoby.
- 46 Napriek tomu však platí, že žalobkyňa uviedla, pričom nikto z ostatných účastníkov konania to nespochybnil, že na jednej strane je špecializovaným dodávateľom telekomunikačných služieb ponúkajúcim v zásade prenájom vysokokapacitných liniek využívajúcich optické vlákna veľkým podnikom, ktoré si chcú navzájom prepojiť svoje obchodné priestory, a na druhej strane, že BT poskytuje služby na veľkej časti telekomunikačného trhu, pričom je jej priamym konkurentom, pokiaľ ide o prenájom vysokokapacitných liniek zákazníkom.

- 47 V dôsledku toho treba usudzovať, že BT a žalobkyňa sú konkurenčnými telekomunikačnými operátormi na trhu s dodávkami špecializovaných telekomunikačných služieb a že žalobkyňa sa musí považovať za dotknutú osobu v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Za týchto okolností treba konštatovať, že je aktívne legitimovaná na konanie proti napadnutému rozhodnutiu v rozsahu, v akom sa jej žaloba týka dodržania jej procesných práv.
- 48 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či žalobkyňa môže nad rámec svojej aktívnej legitimácie v súvislosti s dodržaním svojich procesných práv žalobou napadnúť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia, Všeobecný súd sa domnieva, že žalobkyňa nepreukázala, že bolo podstatne zasiahnuté jej postavenie na trhu v zmysle judikatúry uvedenej v bode 37 vyššie.
- 49 Tvrdenia žalobkyne uvedené v tejto súvislosti nemôžu vyvrátiť konštatovanie uvedené v bode 48 vyššie.
- 50 Žalobkyňa v žalobe v podstate tvrdí, že:
- je konkurentom BT, teda príjemcu pomoci,
 - bola jedinou telekomunikačnou spoločnosťou, ktorá ešte súťažila s BT vo verejnom obstarávaní, až pokiaľ nebola povinná odstúpiť,
 - okrem príjemcu pomoci bola jedinou telekomunikačnou spoločnosťou, ktorá mohla byť príjemcom pomoci,
 - v každom prípade bolo priznaním pomoci negatívne zasiahnuté jej konkurenčné postavenie na trhu, a to podstatne, z dôvodu, že verejné obstarávanie pre ňu predstavovalo dôležitý projekt,
 - jej sťažnosť bola navyše jedinou sťažnosťou zaznamenanou v súvislosti s oznámenou pomocou. Analogicky ako vo veci, ktorá viedla k rozsudku Súdneho dvora z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia (169/84, Zb. s. 391), ide podľa nej o dodatočný dôvod prípustnosti.
- 51 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že podnik nemôže odkazovať výlučne na svoje postavenie konkurenta vo vzťahu k podniku, ktorý je príjemcom pomoci, ale musí okrem iného preukázať, že vzhľadom na stupeň svojej prípadnej účasti v konaní a rozsah narušenia svojho postavenia na trhu je v situácii, ktorá ho vymedzuje podobným spôsobom, ako je vymedzená osoba, ktorej je určené rozhodnutie (pozri bod 39 vyššie).
- 52 V prejednávanej veci žalobkyňa podala sťažnosť Komisii, ktorá ju zaznamenala 21. októbra 2009. Okrem iného, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia ako celku, toto rozhodnutie zohľadňuje informácie uvedené v sťažnosti, ako aj informácie poskytnuté orgánmi Spojeného kráľovstva na žiadosť Komisie po tom, čo žalobkyňa podala svoju sťažnosť. Preto treba konštatovať, že žalobkyňa skutočne zohrávala úlohu pri vedení správneho konania.
- 53 Z judikatúry však vyplýva, že na to, aby bola žalobkyňa aktívne legitimovaná, nestačí iba samotná účasť v správnom konaní. Žalobkyňa musí v každom prípade preukázať, že oznámené opatrenie mohlo podstatne zasiahnuť jej postavenie na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, Zb. s. I-10005, bod 60, a uznesenie Všeobecného súdu z 21. januára 2011, Vtesse Networks/Komisia, T-54/07, bod 92).
- 54 Po druhé, ako už bolo uvedené, z rozsudku Cofaz a i./Komisia, už citovaného v bode 50 vyššie, na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí žalobkyňa, nevyplýva, že podanie sťažnosti žalobkyňou alebo jej účasť v správnom konaní stačia na vyvodenie záveru, že oznámené opatrenie sa jej osobne dotýka (pozri v tejto súvislosti uznesenie Vtesse Networks/Komisia, už citované v bode 53 vyššie, bod 93).

- 55 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že na jednej strane bola jedinou telekomunikačnou spoločnosťou, ktorá ešte súťažila vo verejnom obstarávaní, a na druhej strane, že ako jediná mohla byť príjemcom pomoci, treba uviesť, že toto tvrdenie sa musí zamietnuť. V prvom rade totiž ako uviedli najmä BT, Spojené kráľovstvo a Komisia na pojednávaní, dvomi uchádzačmi, ktorí ešte súťažili vo verejnom obstarávaní, boli BT a združenie Babcock, ktorého členom bola žalobkyňa, a nie BT a žalobkyňa. V druhom rade zo spisu a z diskusií, ktoré sa v tejto súvislosti uskutočnili na pojednávaní, vyplýva, že žalobkyňa nebola jedinou telekomunikačnou spoločnosťou, ktorá ešte súťažila, lebo medzi ostatnými členmi združenia Babcock boli najmä telekomunikačné spoločnosti Surf Telecoms a Motorola Inc. Aj za predpokladu, že práve tieto dve spoločnosti by neboli poverené vybudovaním fyzickej infraštruktúry a neboli by najviac priamo dotknuté hlavnou časťou verejného obstarávania, ako to tvrdí žalobkyňa, stále platí, že tieto dve spoločnosti boli dotknuté napadnutým rozhodnutím. Je totiž zrejmé, že ako žalobkyňa napokon sama uznala najmä vo svojich pripomienkach z 8. júla 2011, v rámci ponuky združenia Babcock sa Motorola podieľala na časti ponuky týkajúcej sa bezdrôtových sietí a Surf Telecoms prenajímala žalobkyňi vlákna. Preto treba dospieť k záveru, že žalobkyňa nebola dotknutá spôsobom, ktorý ju osobne vymedzoval voči ostatným spoločnostiam.
- 56 Po štvrté treba pripomenúť, že samotná okolnosť, že napadnuté rozhodnutie môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy existujúce na relevantnom trhu a že žalobkyňa sa nachádzala v určitom súťažnom vzťahu s BT, nemôže stačiť na to, aby bolo podstatne zasiahnuté konkurenčné postavenie žalobkyne. Žalobkyňa musí navyše preukázať rozsah narušenia svojho postavenia na trhu (pozri bod 41 vyššie).
- 57 Žalobkyňa však nepreukázala takéto narušenie. Obmedzila sa totiž na tvrdenie, že verejné obstarávanie pre ňu predstavovalo dôležitý projekt, no prislúchalo jej uviesť dôvody, prečo mohlo napadnuté rozhodnutie poškodiť jej záujmy a súčasne podstatne zasiahnuť jej postavenie na dotknutom trhu.
- 58 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že napadnuté rozhodnutie podstatne zasiahlo jej konkurenčné postavenie.
- 59 Za týchto okolností treba konštatovať na jednej strane, že pokiaľ je žalobkyňa dotknutou osobou v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, je aktívne legitimovaná na konanie proti napadnutému rozhodnutiu s cieľom dodržať svoje procesné práva, a na druhej strane, že naproti tomu nie je aktívne legitimovaná na konanie proti napadnutému rozhodnutiu s cieľom spochybniť jeho dôvodnosť.
- 60 Skutočnosť, že žalobkyňa nedokázala preukázať, že jej postavenie na trhu bolo podstatne zasiahnuté predmetnou pomocou, však nebráni tomu, aby s cieľom preukázať, že Komisia mala vyjadriť pochybnosti o zlučiteľnosti predmetnej pomoci s vnútorným trhom odôvodňujúce začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, žalobkyňa predložila tvrdenia týkajúce sa dôvodnosti posúdenia Komisie, pokiaľ je aspoň jeden zo žalobných dôvodov založený na porušení povinnosti Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 61 Najskôr treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že pokiaľ žalobca namieta porušenie svojich procesných práv z dôvodu, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania, môže uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že posúdenie informácií a skutočností, ktoré mala Komisia k dispozícii vo fáze predbežného preskúmania oznámeného opatrenia, museli vyvolať pochybnosti o kvalifikácii oznámeného opatrenia ako štátnej pomoci a jeho zlučiteľnosti so Zmluvou. Použitie takýchto tvrdení však nemôže mať za následok zmenu predmetu žaloby ani podmienok jej prípustnosti. Naopak, existencia pochybností o tejto kvalifikácii a tejto zlučiteľnosti s vnútorným trhom je práve dôkazom, ktorý sa má predložiť, aby sa preukázalo, že Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 10. júla 2012, Smurfit Kappa Group/Komisia, T-304/08, bod 52 a tam citovanú judikatúru; rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013, Colt Télécommunications France/Komisia, T-79/10, bod 84).

- 62 Tento dôkaz možno vyvodiť zo súboru zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, pričom existencia pochybnosti sa musí hľadať tak medzi okolnosťami prijatia rozhodnutia o nevznesení námietok, ako aj v jeho obsahu, pričom treba porovnať úvahy, z ktorých vychádzala Komisia v uvedenom rozhodnutí, ako aj z dôkazov, ktoré mala k dispozícii, keď sa vyjadrila ku kvalifikácii predmetnej pomoci a jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom (pozri rozsudok 3F/Komisia, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 31 a tam citovanú judikatúru). Žalobca znáša dôkazné bremeno v súvislosti s existenciou takejto pochybnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, Zb. s. II-867, bod 49; rozsudky Všeobecného súdu z 3. marca 2010, Bundsverband deutscher Banken/Komisia, T-36/06, Zb. s. II-537, bod 127, a Colt Télécommunications France/Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 37).
- 63 Následne treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že pokiaľ žalobca uvádza žalobný dôvod, ktorého cieľom je dodržanie jeho procesných práv, Všeobecnému súdu nemožno vytýkať, že zohľadní tvrdenia uvedené v rámci ostatných žalobných dôvodov, ktorými sa má preukázať, že Komisia mala mať pri kvalifikovaní sporného opatrenia ako štátnej pomoci pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, Zb. s. I-4441, body 56 až 58, a z 22. septembra 2011, Belgicko/Deutsche Post a DHL International, C-148/09 P, Zb. s. I-8573, body 64 až 66).
- 64 Preskúmanie, či sú žalobné dôvody prípustné, sa musí uskutočniť vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 61 až 63 vyššie.

O prípustnosti žalobných dôvodov uvedených žalobkyňou vzhľadom na jej aktívnu legitimáciu

- 65 Najskôr treba uviesť, že je prípustné, aby žalobkyňa vzhľadom na svoje postavenie dotknutej osoby predložila tretí žalobný dôvod, keďže tento žalobný dôvod sa výslovne týka dodržania jej procesných práv.
- 66 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, žalobkyňa tvrdí, že Komisia vychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď konštatovala, že verejné obstarávanie bolo otvorené, nediskriminačné a súťažné, hoci mala údajne konštatovať, že v tomto verejnom obstarávaní bola vylúčená hospodárska súťaž (prvá časť), že návrh predložený BT týkajúci sa využitia existujúcej infraštruktúry bol ponúknutý aj ostatným uchádzačom, ktorí o to požiadali (druhá časť) a že celkový vplyv na hospodársku súťaž bol kladný (tretia časť).
- 67 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, žalobkyňa tvrdí, že skutočnosti opísané v žalobe preukazujú existenciu zneužitia dominantného postavenia z dôvodu združenia infraštruktúry alebo služieb, odmietnutia sprístupniť podstatné zariadenia, ako aj z dôvodu stlačenia rozpätí, pokiaľ bol ponúknutý bežný prístup k službám BT týkajúcim sa vlákna. V podstate tvrdí, že hoci Komisia túto záležitosť jasne uviedla, ako vyplýva z odôvodnenia 41 napadnutého rozhodnutia, nevenovala pozornosť otázke, či BT zneužila svoje dominantné postavenie v rozpore s článkom 102 ZFEÚ. Podľa nej je teda napadnuté rozhodnutie v rozpore s článkom 102 ZFEÚ, keďže posúdenie vplyvu oznámeného opatrenia na hospodársku súťaž uvedené v odôvodneniach 69 a 70 napadnutého rozhodnutia je podľa nej neplatné a v dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie nezákonné a nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.
- 68 Žalobkyňa uviedla vo svojich písomných pripomienkach z 8. júla 2011 v odpovedi na neprípustnosť prvého a druhého žalobného dôvodu namietaných zo strany BT v písomnej časti konania aj na pojednávaní a zo strany Komisie a Spojeného kráľovstva na pojednávaní, že toto tvrdenie nie je dôvodné, lebo nezohľadňuje rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 63 vyššie. Účastníci konania okrem Poľskej republiky a žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu

v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania (pozri bod 18 vyššie) uviedli, že rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 63 vyššie, potvrdzuje, že prvý a druhý žalobný dôvod sú neprípustné.

- 69 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že hoci je pravda, že rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 63 vyššie, umožňuje zohľadniť tvrdenia týkajúce sa dôvodnosti rozhodnutia s cieľom určiť, či je preukázaná existencia pochybností na podporu procesného žalobného dôvodu založeného na nezačatí konania vo veci formálneho zisťovania, treba konštatovať, že záver, ktorý z neho vyvodzuje žalobkyňa v súvislosti s prípustnosťou prvého a druhého žalobného dôvodu, nemôže uspieť. Argumentácia predložená žalobkyňou v podstate vedie k záveru, že pokiaľ predkladá procesný žalobný dôvod, môže uviesť akékoľvek tvrdenie alebo žalobný dôvod týkajúci sa dôvodnosti napadnutého rozhodnutia bez toho, aby pritom vznikol akýkoľvek problém v súvislosti s prípustnosťou.
- 70 Takéto odôvodnenie však vôbec nie je opodstatnené rozsudkom Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaným v bode 63 vyššie, ako bol potvrdený neskoršou judikatúrou Všeobecného súdu a Súdneho dvora. Z tohto rozsudku totiž jedine vyplýva, že vecné tvrdenia možno zohľadniť, iba pokiaľ tieto tvrdenia umožňujú podporu žalobného dôvodu založeného na existencii pochybností odôvodňujúcich začatie konania vo veci formálneho zisťovania. Tvrdenia však musia byť vymedzené spôsobom súvisiacim s okolnosťou, ktorá sa má preukázať, t. j. existenciou pochybností o zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom.
- 71 Za okolností prejednávanej veci môže Všeobecný súd zohľadniť prvý a druhý dôvod žaloby, na základe ktorej sa začalo toto konanie, len v rozsahu, v akom spočívajú v tvrdeniach, ktorými sa má preukázať, že Komisia nerozptýlila pochybnosti, ktorým čelila vo fáze predbežného preskúmania.
- 72 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že prvý a druhý žalobný dôvod uvedený žalobkyňou neobsahujú nijaké tvrdenie, ktorým by sa malo preukázať, že Komisia narazila na pochybnosti odôvodňujúce začatie konania vo veci formálneho zisťovania. Ako totiž uviedli BT, Spojené kráľovstvo a Komisia vo svojich odpovediach na písomnú otázku Všeobecného súdu, cieľom týchto žalobných dôvodov je výlučne spochybnenie dôvodnosti posúdenia Komisie.
- 73 V rámci prvého žalobného dôvodu sa žalobkyňa obmedzuje na tvrdenia, že niektoré zistenia uvedené v napadnutom rozhodnutí vychádzajú zo zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu. Žalobkyňa nevysvetlila, ako tvrdenia uvedené v rámci tohto žalobného dôvodu svedčili o existencii pochybností, a o to menej, aký vplyv malo zjavne nesprávne posúdenie, ktoré namietala, na jej procesné práva. Prvý žalobný dôvod sa teda nijako nevzťahuje na preukázanie, že vzhľadom na okolnosti bola Komisia povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 74 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 102 ZFEÚ, žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že „napadnuté rozhodnutie je v rozpore s článkom 102 ZFEÚ,... posúdenie vplyvu opatrenia na hospodársku súťaž uvedené v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia 69 a 70) je neplatné a... v dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie nezákonné a nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 3 písm. c) [ZFEÚ]“. Ako správne uviedla BT vo svojej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu, žalobkyňa namieta skôr porušenie primárneho práva než nedodržanie svojich procesných práv, čo sa zjavne týka vecného hľadiska a ide nad rámec ochrany procesných práv.
- 75 Treba dospieť k záveru, že ako uviedli Komisia, BT a Spojené kráľovstvo, žalobkyňa prostredníctvom prvého a druhého žalobného dôvodu žiada Všeobecný súd, aby preskúmal dôvodnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom vyhlasuje spornú pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom, no uvedenými tvrdeniami sa v skutočnosti nesnaží o dodržanie svojich procesných práv vyplývajúcich z článku 108 ods. 2 ZFEÚ. V dôsledku toho Všeobecnému súdu neprislúcha vykladať tieto žalobné dôvody, ktoré spochybňujú výlučne dôvodnosť napadnutého rozhodnutia, v tom zmysle, že v podstate je ich cieľom dodržanie procesných práv žalobkyne, keďže takýto výklad by viedol k prekvalifikovaniu

predmetu žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C-176/06 P, neuvverejnený v Zbierke, bod 25, a Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 63 vyššie, bod 55).

- 76 Treba dodať, že tento záver navyše nemožno vyvrátiť pripomienkami žalobkyne z 8. júla 2011, v rámci ktorých sa niekoľkokrát snažila preformulovať prvé dva žalobné dôvody na procesné dôvody, pričom tvrdila, že odhaľujú pochybnosti, ktoré mali viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.
- 77 V rámci uvedených pripomienok totiž žalobkyňa nemôže platne prekvalifikovať svoj prvý a druhý žalobný dôvod tvrdením, že nimi namieta existenciu pochybností, zatiaľ čo pri podaní žaloby žalobkyňa v rámci týchto žalobných dôvodov neuviedla nijaké tvrdenie založené na existencii pochybností, ktoré mali byť prekážkou prijatia napadnutého rozhodnutia bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania.
- 78 Treba konštatovať, že takéto tvrdenia predložené žalobkyňou po prvýkrát v jej pripomienkach z 8. júla 2011 sú neprípustné. Zo znenia ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku totiž vyplýva, že návrh na začatie konania musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený, a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, čo v prejednávanej veci neplatí.
- 79 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba vyvodiť záver o neprípustnosti prvého a druhého žalobného dôvodu a zamietnuť tieto žalobné dôvody ako neprípustné.

O veci samej

- 80 Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, ktorého predloženie je vzhľadom na aktívnu legitimáciu žalobkyne prípustné, treba uviesť, že sa skladá z dvoch rozdielnych výhrad. Na jednej strane žalobkyňa spochybňuje zákonnosť rozhodnutia nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania. Na druhej strane žalobkyňa namieta porušenie svojho práva na obhajobu v rozsahu, v akom nebola vyzvaná, aby odpovedala na pripomienky k sťažnosti predložené orgánmi Spojeného kráľovstva.

O prvej časti tretieho žalobného dôvodu

- 81 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia nezačatím konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ porušila jej procesné práva.
- 82 Treba zdôrazniť, že ako bolo uvedené v bode 62 vyššie, žalobca znáša dôkazné bremeno v súvislosti s existenciou pochybností, pričom dôkazy môže predložiť ako súbor zhodujúcich sa nepriamych dôkazov týkajúcich sa na jednej strane okolností a dĺžky trvania fázy predbežného preskúmania a na druhej strane obsahu napadnutého rozhodnutia.

– O nepriamych dôkazoch týkajúcich sa fázy predbežného preskúmania

- 83 Treba uviesť, že hoci je tretí žalobný dôvod vo svojej prvej časti založený na porušení procesných práv žalobkyne z dôvodu nezačatia konania vo veci formálneho zisťovania, žalobkyňa vo svojej žalobe vôbec neodkazuje na takéto nepriame dôkazy. Až vo svojich pripomienkach z 8. júla 2011 po prvýkrát uviedla okolnosti týkajúce sa fázy predbežného preskúmania. V podstate tvrdí, že dĺžka trvania fázy predbežného preskúmania, ako aj komunikácia medzi Komisiou a orgánmi Spojeného kráľovstva predstavujú nepriame dôkazy o existencii pochybností odôvodňujúcich začatie konania vo veci formálneho zisťovania.

84 Tieto tvrdenia o okolnostiach a dĺžke trvania konania preto nemožno považovať za rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného, hoci aj implicitne, v žalobe.

85 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že tieto tvrdenia sú nové a musia sa vyhlásiť za neprípustné v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, podľa ktorého uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, čo v prejednávanej neplatí.

– O nepriamych dôkazoch týkajúcich sa obsahu napadnutého rozhodnutia

86 Žalobkyňa v žalobe uviedla:

„Zhrnutie skutkového stavu uvedené [v žalobe] a prvé dva žalobné dôvody svedčia o tom, že pomoc je prinajmenšom na prvý pohľad nezlučiteľná s vnútorným trhom. Za týchto okolností bolo nezákonné rozhodnúť napadnutým rozhodnutím o nezačatí riadneho konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 [ZFEÚ] a/alebo skončení preskúmania podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ].“

87 Preto treba poznamenať, že žalobkyňa sa obmedzuje na odvolanie sa na skutočnosti uvedené v rámci svojej žaloby a úvahy, ktoré uviedla v rámci prvého a druhého žalobného dôvodu, aby namietala, že Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pričom však nespresňuje, ako by uvedené skutočnosti a úvahy odhalili pochybnosti, ktoré mali odôvodniť začatie konania vo veci formálneho zisťovania.

88 Je nepochybné, že ako bolo uvedené v bode 61 vyššie, pokiaľ žalobca namieta porušenie jeho procesných práv z dôvodu, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania, môže uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že posúdenie informácií a skutočností, ktoré mala Komisia k dispozícii vo fáze predbežného preskúmania oznámeného opatrenia, museli vyvolať pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so Zmluvou.

89 Z takto pripomenutej judikatúry však vyplýva, že na to, aby žalobca preukázal existenciu pochybností, mu prislúcha označiť nepriame dôkazy týkajúce sa obsahu napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 49). Navyše pokiaľ žalobca, tak ako v prejednávanej veci, iba odkazuje na tvrdenia uvedené v rámci iného žalobného dôvodu, prislúcha mu presne označiť tie z tvrdení predložených v tejto poslednej súvislosti, ktoré podľa neho môžu preukázať existenciu takýchto pochybností.

90 V prejednávanej veci sa žalobkyňa na podporu prvej výhrady tretieho žalobného dôvodu obmedzuje na odvolanie sa na zhrnutie skutkového stavu uvedené v žalobe a úvahy týkajúce sa prvých dvoch žalobných dôvodov. Toto vágne a nijako nepodložené odvolanie sa však neumožňuje Všeobecnému súdu presne označiť dôkazy uvedené v rámci prvého a druhého žalobného dôvodu, ktoré podľa žalobkyne preukazujú existenciu pochybností a dôvodnosť tretieho žalobného dôvodu.

91 Prvá časť tretieho žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O druhej časti tretieho žalobného dôvodu

92 Na podporu druhej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia napadnutým rozhodnutím skončila svoje preskúmanie z dôvodu, že dostala dostatočné ubezpečenie od orgánov Spojeného kráľovstva, že sťažnosť nie je dôvodná. Žalobkyňa sa domnieva, že za takýchto okolností bolo minimálnou formálnou požiadavkou oznámiť jej ako sťažovateľovi odpovede uvedených orgánov.

- 93 Treba uviesť, že týmto tvrdením žalobkyňa v podstate tvrdí, že bez ohľadu na ochranu procesných práv vychádzajúcich z článku 108 ods. 2 ZFEÚ mala mať možnosť predložiť svoje pripomienky k informáciám odovzdaným orgánmi Spojeného kráľovstva. Takéto tvrdenie treba zamietnuť.
- 94 Najskôr treba zdôrazniť, že povinnosť vyzvať dotknuté osoby na predloženie pripomienok vzniká prijatím rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, ktorého cieľom je umožniť Komisii získanie úplných informácií o všetkých okolnostiach veci.
- 95 Následne treba pripomenúť, že ako správne tvrdí Komisia, konanie o preskúmaní štátnej pomoci je s prihliadnutím na jeho celkový systém konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je vzhľadom na svoje povinnosti v oblasti práva Únie zodpovedný za poskytnutie pomoci. V tomto konaní majú iné dotknuté osoby než dotknutý členský štát pre Komisiu predovšetkým úlohu zdrojov informácií a v tejto súvislosti sa nemôžu dovolávať takého kontradiktórneho konania s Komisiou, ako je konanie začaté voči uvedenému členskému štátu. Iné dotknuté osoby než dotknutý členský štát majú iba právo zúčastniť sa na správnom konaní v primeranom rozsahu, ktorý zohľadňuje okolnosti prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb. s. II-1161, bod 222, a Všeobecného súdu z 1. júla 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisia, T-62/08, Zb. s. II-3229, body 161 a 162).
- 96 Napokon treba takisto uviesť, že všeobecné zásady práva Únie, ako sú právo byť vypočutý alebo zásada riadnej správy vecí verejných, neumožňujú súdu Únie rozšíriť procesné práva, ktoré priznáva dotknutým osobám v rámci konaní o preskúmaní štátnej pomoci Zmluva a sekundárne právo. Žalobkyňa na to navyše neopravňuje ani skutočnosť, že je aktívne legitimovaná na konanie proti napadnutému rozhodnutiu (pozri v tomto zmysle rozsudok ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisia, už citovaný v bode 95 vyššie, bod 167).
- 97 Z toho vyplýva, že druhá časť tretieho žalobného sa musí zamietnuť.
- 98 Keďže nijaké z tvrdení uvedených v rámci tretieho žalobného dôvodu nemôžu preukázať existenciu pochybností ukladajúcich Komisii začatie konania vo veci formálneho zisťovania, tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť, rovnako ako žaloba ako celok.

O trovách

- 99 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala úspech vo veci, je opodstatnené ju okrem jej vlastných trov konania zaviazat' na náhradu trov konania Komisie a BT v súlade s ich návrhmi. Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku pritom členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Z toho vyplýva, že Poľská republika a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Vtesse Networks Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Európska komisia a British Telecommunications plc.**
3. **Poľská republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 5. novembra 2014.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Správne konanie	2
Napadnuté rozhodnutie	3
Konanie a návrhy účastníkov konania	3
Právny stav	5
O prípustnosti	5
O súlade žaloby s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku	5
O aktívnej legitimácii žalobkyne na konanie proti napadnutému rozhodnutiu	6
O prípustnosti žalobných dôvodov uvedených žalobkyňou vzhľadom na jej aktívnu legitimáciu	10
O veci samej	12
O prvej časti tretieho žalobného dôvodu	12
– O nepriamych dôkazoch týkajúcich sa fázy predbežného preskúmania	12
– O nepriamych dôkazoch týkajúcich sa obsahu napadnutého rozhodnutia	13
O druhej časti tretieho žalobného dôvodu	13
O trovách	14